

ת"פ 18712/12 - מדינת ישראל נגד ברק מימון

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 16-12-18712 ישראל נ' שביב ואח'

בפני כבוד השופט טל לחיאני שהם
מאישמה מדינת ישראל
נגד
נאשם 2. ברק מימון באמצעות ב"כ עו"ד טלי קסלטי

החלטה בעניין נאשם 2

כללי

1. בפני בקשה המאישמה לחילוץ רשות הדיג אשר נתפסה במסגרת תיק זה, וזאת לאור הרשות הנאשם, בהתאם להודאותו ביום 22/02/18, בби�ע עבירה פגעה בשמורות טבע, עבירה לפי **תקנה 2 לתקנות שמורות הטבע (סדרים והתנוגות), תשל"ט - 1979** (להלן: "תקנות שמורות הטבע"), עבירה הכנסת חומר זר, עבירה לפי סעיף 4(ב) לתקנות שמורות הטבע ולפי סעיף 57(ב) לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אטרים לאומיים ואתרי הנצחה, תשנ"ח - 1998 (להלן: "חוק הגנים הלאומיים"), עבירה איסור הוצאה בעלי חיים, עבירה לפי **תקנה 6 לתקנות שמורות הטבע וליישם סעיף 57(ב) לחוק הגנים הלאומיים**, עבירה צוות להוראות הרשות, עבירה לפי **תקנה 15 לתקנות שמורות הטבע ולפי סעיף 57(ב) לחוק הגנים הלאומיים**.

2. מעובדות כתוב האישום עולה כי ביום 19/04/16 בשעת בוקר, בשמורות הטבע ים אבטח, עסקו הנאשם ואחרים בדיג באמצעות רשות.

בנסיבות המתוארות בכתב האישום שטו הנאשם ואחרים בסירה על מנת לבצע את פעולות הדיג, וברשות הדיג שננתפסה על הסירה נמצאו 8 דגים מסוג כחלון ים תיכוני, 12 דגים מסוג סיקן משוייש, 3 דגים מסוג שיין משורטט, ודג סרגוס - כל אלה במשקל כולל של 2.5 קילוגרמים.

3. בגזר הדין אשר ניתן ביום 18/04/26 בעניינו של נאשם זה, לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים וشكلתי כלל השיקולים בהתאם ל**תיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז - 1977**, הטלתי על הנאשם ענישה ברף הנמוך של המתهم, בדמות קנס בסך 4,000 ₪ או 30 ימי מאסר תMOREתו וחתימה על התחייבות בסך 7,000 ₪.

עמוד 1

ב"כ הנאשם דاز צינה באותו מועד כי מאחר וטרם הסתיימו ההליכים בעניינו של הנאשם באותו שלב, לא ניתן להורות על החזרת המוצג, וביקשה להבהיר כי אין הסכמה לחייב את השמדה של המוצג וכי הנאשם הוא הבעלים של הרשות.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה ביסס עתרתו על **סעיף 39(א)** לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], **התשכ"ט - 1969** (להלן: "הפקודה"), ועל **סעיף 12(א)** לחוק להגנת חיית הבקר, תשט"ז - 1955 (להלן: "חוק להגנת חיית הבקר").

לטענת ב"כ המאשימה, מאחר ואין מחלוקת כי רשות הצד אשר נתפסה שימשה לביצוע העבירה בה הורשע הנאשם והאחר - יש להורות על חילופה.

כמו כן, ב"כ המאשימה ציינ כי עניינו של הנאשם הסטיים, וכי זה לא התנגד לחילופו והשمدת רשות הדיג.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה שעסקה בחילופים כל' נשק ששימש לצורך לתמייה בעתרתו, וטען כי ממנה עולה שחילופ כל' ששימש לביצוע עבירה לא מונע מהערביין לרכוש כל' חלופי, אולם הוא בעל משמעות חינוכית - וכך יש להורות אף במקרה זה.

5. ב"כ הנאשם התנגדה לבקשת וטענה כי **סעיף 12(א)** לחוק להגנת חיית בר אינו רלוונטי במקרה זה, אלא **סעיף 39(א)** לפקודה בלבד, וזאת לאור העבירות בהן הורשע הנאשם.

לטענת ב"כ הנאשם, מאחר והנายน, עיר נעדך עבר פלילי, אב לילד אשר ממතן ללידת בנו השני, עוסק מורשה בתחום הדיג ומדבר ברשות שימושה אותו לצורך פרנסתו החוקית, ובשים לב לשוויה הרב - כ-10,000 ₪ - על אף שבית המשפט רשאי להורות על חילופ רשות, החלטה שכזו תהווה פגעה לא מידתית בנายน.

עוד טענה כי תכילת **סעיף 39(א)** לפקודה, מניעת ביצוע עבירות דומות בעתיד באמצעות אוטו חפץ וקבלת שכר עבירה בדמות החפץ, ניתנת להגשמה בהטלת עונישה צופה פנוי עתיד, כפי שעשה מוטב זה בהטילו על הנאשם התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

כמו כן, ב"כ הנאשם טענה כי מאחר ובית המשפט קבע שהकנס הרاوي במקרה זה הוא 4,000 ₪, אותו הנאשם שילם במלואו, ובשים לב לשווי הרשות, חילופ רשות מהוות חריגה ממתחם העונישה בעונישה מהסוג אשר עליה נוטן הנאשם את הדין, וכי אינה מידתית. זאת ביחס בתקופה זו בה הנאשם, כמו אזרחים רבים אחרים, מצוי בפניו אתגר כלכלי.

עוד טענה כי מאחר והחילופ הוא חלק מהאונש ויש לבחון אותו ביחס ליתר רכיבי העונישה ולערוך איזון ביניהם - ראוי היה

לדין בעניין זה במועד מתן גזר הדין.

ב"כ הנאשם הוסיף וטענה כי בניגוד לאשר נתען על ידי ב"כ המאשימה, האخر לא הסכים לחייב רשות הדיג.

ב"כ הנאשם הפנתה לחקיקה ופסיקה כתמייה לטיעוניה, וכן הגישה מסמך מטעם רשות המיסים המעיד כי לנאשם אישור לעסוק בדיג במאי ים.

המסגרת הנורמטיבית

6. סעיף 39(א) לפקודה קובע כי: "על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, למצוות על חילוט החפץ שנhaftפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ...".

משמעות זה נלמד כי בית המשפט רשאי, אולם לא חייב, למצוות על חילוט חפץ ששימש לביצוע העבירה, וזאת בנוסף לכל עונש שיטיל.

7. בرع"פ 1161/04 חאל' יחיא נגד מדינת ישראל (21/04/05) (להלן: "רע"פ חאל' יחיא") הודגש כי חילוט איננו מהווע עונש נוסף אלא ציווי הנלווה לעונש שהוטל על העבריין, וכי הוא ניתן לשיקול דעתו של בית המשפט, וכן כי מטרת הczio'ו היא "להרחיק את העבריין מן העבירה על ידי הוצאתם של כלי המשחת שמשזו למעשה העבירה מידיו".

בית המשפט אף הוסיף כי על אף שאין בחילוט כדי למנוע רכישת כלי משחת חלופי על ידי הנאשם, מלבד ההוצאה הכספית הנדרשת, יש לחילוט משמעות חינוכית.

עוד יודגש כי קביעה זו התקיימה לכל חילוט ולא דווקא לחילוט לפי סעיף 12(א) לחוק להגנת חיית בר כפי שהתקבש באותו מקרה, וההיגיון שבבסיסו הובהר אף מפסיקת קודמת הרלוונטיות לעבירות סמים ולבירות הימורים.

8. סעיף 39(ג) לפקודה קובע כי: "צו חילוט לפי סעיף זה יכול שיינטן בין בגזר דין ובין על פי עתירה מטעם תובע".

9. בע"פ (מחוזי ב"ש) 37875-11-19 סלאמה ואח' נגד רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע (20/06/11), אשר ניתן אך לאחרונה נקבע כי:

"חילוט כמה תכליות, לעיתים נועד החילוט לנטילה ושלילה של רווח או הטבה שהתקבלה כתוצאה ממעשה העבירה, ויש בו נטילת "בלעו של הגזן", ולעתים לחילוט היבט עונשי ומיעוד הוא לפגיעה עונשית במורים בעשייה הפלילית..."

כאמור לחייב היבט עונשי והיבט חינוכי, ומכאן כי לשימוש בנסיבות החלטות יש משמעות הרתעתית...

זאת ועוד, ההחלטה על חילוט קשורה גם לזיקה בין העבירה לשאלת באיזו מידה שימש החפש באופן מהותי לביצוע העבירה. ר' לעניין זה ע"פ 4148/92 חסין מועד נ' מ"י [פורסם בנובמבר (22.9.1994) בו נקבע: "אמת המידה היא בנסיבות ובנסיבות של הזיקה בין החפש לבין העבירה ובחומרתה של העבירה..."].

כמו כן, בע"פ זה נקבע כי: "הצורך בשמירה על הערך המוגן אשר בסיסו העבירות אותן עבר המערער 1 מחזק את הצורך בשימוש בנסיבות להורות על חילוט ... יש לעשות שימוש בכל האמצעים שנקבעו בחוק לשמירה על ערכיהם מוגנים אלו. החלטותינו כלפי חשוב להגנה זו".

מה汇报ת עולה כי לחייב היבט עונשי, חינוכי והרתעתית, ומשמעות הדבר בחפש אשר זיקתו לביצוע העבירה רבה - גובר הצורך בחילוט, וזאת על מנת להגן על הערכים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירה, וכי הימנעות מחייב כל שימוש לביצוע עבירה, צריכה להיות שמורה למקרים חריגים.

10. בע"פ (ח') 14373-02-11 רשות הטבע והגנים הלאומיים נגד כנעני (28/04/2011) נקבע כי "כלל ניתן לומר שבraud נסיבות חריגות, כאשר נעשה שימוש בכל צד שלא חוק, ... , ראוי לחייב". כך גם נקבע בעפ"א (נצרת) 162/08 סלמאן נגד רשות שמורות הטבע והגנים (08/06/2017).

עם זאת, בע"פ 19-09-09-54442 **חביב נגד מדינת ישראל (20/05/2006)** אשר ניתן לאחרונה, נקבע לעניין חילוט נשך אשר שמש לביצוע עבירות צד כי על אף שהחילוט מסיע להרתעה והשגת הרתעה היא מטרת ראייה וחשובה, "בענישת עבירות פליליות רגילים ואפילו בחמורויות שבהן, הרתעה היא רק אחד מכלול שיקולי העונשה, ובסתומו של דבר על התוצאה העונשית בכללה לעמוד בהלימה ראוייה לחומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ולמידת אשמו של הנאשם..."

בע"פ זה, קבע בית המשפט כי עיון בפסקה שהוצאה לפני הعلاה "שבכל המקרים החייב נקבע על רקע מעשה עבירה שהוא בו מימד מסוים של חומרה מעבר למידה הבסיסית של החומרה הנעוצה ביצוע מעשה עבירה יחיד, או כאשר הנאשם היה עבר פלילי קודם באותו תחום", משכך, לשם לב להיות הנאשם בעל רישיון צד חוק במשך זמן רב, בהיעדר עבר פלילי, בשים לב לעובדה כי מדובר היה באירוע חד פגמי, ובנאים שהוטל עליו קנס והתחייבות לא מבוטלים - קבע בית המשפט כי "במקרה זה ניתן להימנע מחייב רובה הצד של המערער, תוך תקווה שהמעערער למד את לקחו והוא זו לו תמרור אזהרה בוהק לבלי ישוב וחטא בעבירה דומה".

מן הכלל אל הפרט

11. לאחר שעינתי בבקשת ובתגובה הנאשם, ובחןתי הבקשה אל מול סעיף החוק הרלוונטי והפסקה, שוכנעת כי יש לדוחות בקשה ב"כ המאשימה.

12. כאמור לעיל, לאחר ומעובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם עלה כי הרשות אשר נתפסה שימשה לביצוע העבירה - ברי כי לפי סעיף 39(א) לפקודה, לבית המשפט סמכות להורות על חילוטה.

13. מהחוקיקה אשר פורטה לעיל, בשים לב להוראת סעיף 39(ג) לפקודה, ברי כי יש לבית המשפט סמכות לדון בבקשתו גם לאחר מתן גזר הדין.

נכון הוא הדבר כי רצוי לבחון בקשה לחילוט במועד גזר הדין על מנת شاملוא השיקולים ישקלו כבר במעמד זה, אך במקרה זה בו עניינו של אחר טרם הסתיים והמצג נדרש לצורך ניהול בעניינו של الآخر, אין מנוס אלא מלאת החלטה הקשורה למוצג רק עתה.

עם זאת, ברי כי מותב זה, אשר גזר עונשו של הנאשם, רואה לנגד עינוי אף את השיקולים אשר עמדו בבסיס גזר הדין אשר ניתן לבסוף בעניינו של הנאשם זה, יודע לשקו כלל השיקולים הרלוונטיים אף להכרעה בסוגיית החילוט כמפורט לעיל.

14. באשר לטענות ב"כ הנאשם לפיה החילוט הוא חלק מהעונש אשר מוטל על הנאשם - כמפורט לעיל בReLU"פ **חאג' יחיא** הודגש כי החילוט איננו מהו עונש נוסף אלא הוא ציווי הנלווה לעונש שהוטל על העבריין, אשר נתן לשיקול דעתו של בית המשפט.

15. כמו כן, באשר לטענת ב"כ הנאשם בעניין עמדתו של الآخر בנושא החילוט - תשומת לב ב"כ הנאשם כי לאחר מתן גזר הדין בעניינו הצהיר الآخر שי: "אין לי טענות לגבי המוצגים שאינם שייכים", וזאת כפי שעולה מפרטוקול הדיון מיום 20/05/10 במסגרת ת"פ **18725-12-16** אשר ב"כ הנאשם לתגובהה.

16. מהפסיקה אשר פורטה לעיל עולה כי חילוט החפש אשר שימש לביצוע עבירה, הרשות, הוא כל מקובל ורפואי ומהו סנקציה מרתקעה, עונשית וחינוכית, וכי החילוט מסיע בהגנה על הערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות עליהם נוטן הנאשם את הדין.

עם זאת, מעת' **19-09-05442-5** חביש נגד מדינת ישראל (20/05/06) המפורט לעיל ניתן ללמידה, בדרך של קל וחומר מאחר שם היה מדובר בחילוט נשק ששימוש לצורך, כי בנסיבות מסוימות ניתן להימנע מחילוט החפש ששימוש לביצוע העבירה. וכך שוכנعني כי יש להורות במקרה זה כאמור.

17. במקרה המונח לפניי מדובר בנאים נעדר עבר פלילי, צעיר, אב לילד וממתין ללידת בנו השני, אשר לו רישיון לעסוק בדיג. הרשות אשר מבקש לחייב שימושו לפונטו כחוק של הנאשם, כפי שעולה מהמסמך המצורף מטעם רשות המיסים, ובצוק העיתים בו מצוי הנאשם, כמו רבים אחרים בעת ההז, ברי כי הטלת סנקציה בדמות חילוט הרשות אשר נתען שווה כ-10,000 נ"ל - תהווה פגעה קשה ביותר במשפחה של הנאשם. כמו כן, במקרה זה מדובר באירוע דיג יחיד בלבד.

מכל המפורט שוכנעתי כי חילוט הרשות תפגע בנאשם בצורה לא מידית, ושוכנעתי כי ניתן להסתפק בעונשים אשר הוטלו על הנאשם במסגרת גזר הדין אשר כוללים קנס - אשר הנאשם כבר שילם במלואו, והתחייבות בסכום לא מבוטל.

18. משכך, אני מקבלת טענת ב"כ הנאשם לפיה במקרה זה יש להימנע מחייב הרשות, וזאת בשל נסיבות ביצוע העבירה, נסיבותיו האישיות של מבצע העבירה, ובשל העונש אשר הוטל עליו במסגרת גזר הדין.

19. סוף דבר, אני דוחה בקשה ב"כ המआשימה לחילוט הרשות אשר נתפסה במסגרת תיק זה.

20. מזכירות תמציא ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, 24 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.